

[Foged.]

I de senere år har landsskatterettens forhold ofte været berørt under diskussioner, hvoraf det fremgår, at den gældende ordning ikke ganske har svaret til de forventninger, som man havde ved dens oprettelse. Det har således været påtalt, at der på en række punkter er afgørende forskelle mellem procedureformen ved landsskatteretten og ved de almindelige domstole. Ved de almindelige ordinære domstole er det i civile sager et hovedprincip, at parterne så vidt muligt stilles lige, og at begge parter fuldt ud skal gøres bekendt med alt det materiale, der foreligger i sagen. Ved landsskatteretten kan skatteyderen vanskeligt undgå at få en følelse af, at skatteadministrationen indtager en særstilling. Således bliver alle klager forelagt for ligningsdirektoratet, som ved tilbagesendelsen til retten kan tilkendegive sine synspunkter, uden at klageren bliver underrettet om disse og kan få lejlighed til at tage til genmæle. Endvidere får klageren normalt ikke adgang til at gøre sig bekendt med det materiale, som på rettens og skatteadministrationens initiativ fremskaffes i sagen. Endelig kan der ifølge forretningsordenen finde drøftelser sted mellem retten og ligningsdirektoratets repræsentant, uden at klageren er til stede. Det har derudover været kritiseret, at landsskatterettens kompetence ifølge lovens § 10, stk. 2, ikke omhandler tilfælde, hvor en ansættelse beror på et skøn.

Hvad spørgsmålet om rettens sammensætning angår, har der været ønsket fremme om, at man burde forlade den nuværende ordning, hvorefter hvervet som medlem af retten for de flestes vedkommende er en bibeskæftigelse, og i stedet indføre en ordning med udelukkende juridiske dommere. Man kunne herved sikre retten større effektivitet og imødegå den udbredte kritik af den lange tid, der i adskillige tilfælde forløber fra indgivelsen af klagen, og indtil rettens kendelse afsiges. Hvorvidt retten skal bestå udelukkende af juridiske dommere, bør gøres til genstand for drøftelse i det påtænkte udvalg, men på forhånd må det anses for at være grundlaget for den fremtidige ordning.

Under hensyn til de betydelige interesser, der knytter sig til dette område såvel for samfundsordningens som for den enkelte

skatteydere vedkommende, bør det påtænkte udvalg have en sammensætning, der borger for den mest fordomsfri behandling af sagerne, og hvis sigte må være den bedst mulige retspleje på det pågældende område.

Som forslag til sammensætning af et sådant udvalg til landsskatterettens reformering kan jeg nævne, at naturligvis bør Advokatrådet være repræsenteret. Desuden bør revisorerne, hvad enten de er statsautoriserede revisorer eller medlemmer af en almindelig revisorforening, være repræsenteret i et sådant udvalg. De forskellige organisationers skattekyndige medlemmer bør formodentlig også være med; jeg tænker her både på byernes organisationer, landbrugets organisationer og funktionærernes og arbejdernes organisationer. Universitetets retsvidenskabelige fakultet bør være repræsenteret og naturligvis også statens ligningsdirektorat, skattedepartementet og landsskatteretten. Lad mig med det samme sige, at jeg vil anse det for en selvfølge, at de tre sidstnævntes repræsentation kun skal udgøre en forholdsvis ringe del af udvalget, ud fra den betragtning, at de er parter i sagen, og at deres arbejde derfor mere skal være af rådgivende karakter.

Som på andre områder vedrørende vor retspleje må der også her skabes et organ, der betinger, at ethvert mellemværende mellem borger og samfund afgøres så hurtigt og så retfærdigt som muligt, og jeg skal hermed anbefale forslaget til folketingsbeslutning til en hurtig og velvillig behandling i det høje folketing.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte forslag vil blive omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om radiospredning.

Valgt blev: *Nina Andersen, K. B. Andersen, Chr. Christiansen, Hjortnæs, Hougaard, Per Hækkerup, Lars M. Olsen, Helge Larsen, Niels Andersen, Hartling, Marius Buhl, Damsgaard, Erik Eriksen, Harald Nielsen, Hanne Budtz, Poul Sørensen og H. C. Toft.*